



ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

วาระ ทราบจร

โดยถือเป็นมติคณะรัฐมนตรีเรื่องที่.....

สค.รับที่	5599
วันที่	12 ก.ย. 2549
เวลา	15.01 น.

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร. 0-2280-4085 ต่อ1504

ที่ นร 1104 / 4363 วันที่ 8 กันยายน 2549

เรื่อง การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จว ๑๔/๔๘3
(พ.ศ. 2545-2549) ๒๒๔๙

เรียน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรนันทน์ เวชชาชีวะ)

1. เรื่องเดิม

จัดเข้าวาระ 12 ก.ย. 2549

1.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเรื่องการดำเนินงานและการรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) มาโดยลำดับ พร้อมทั้งได้ให้หน่วยงานระดับกระทรวงรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เพื่อประมวลรวบรวมและทำความเข้าใจเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นประจำทุกปี ซึ่งในปี 2548 สศช. ได้รายงานผลการดำเนินของกระทรวงต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ 3 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

1.2 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548 รับทราบรายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ 3 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 พร้อมทั้งได้แจ้งให้กระทรวง หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. การดำเนินงานของ สศช.

2.1 ในปีงบประมาณ 2549 การดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ได้ดำเนินการมาถึงปีสุดท้ายของแผนฯ แล้ว สศช. จึงได้ดำเนินการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ว่ามีผลสำเร็จและมีความก้าวหน้าของการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการพัฒนาอย่างไร รวมทั้งข้อเสนอแนะทางการพัฒนาประเทศที่ควรให้ความสำคัญในระยะต่อไป เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

2.2 การติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ครั้งนี้ได้ประมวลและสังเคราะห์ข้อมูลจากการรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ที่กระทรวงต่าง ๆ จัดส่งให้ สศช. ประกอบการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลด้วย โดยได้ให้ความสำคัญกับการติดตามผลการดำเนินงานใน 3 ประการ ดังนี้

...../ (1) การประเมิน

รอง นรม. ๖๐๗

๑๑/๐๙/๔๙ (11/๐๙)

รมต.นร. ๑๖๙๑

๑๑/๐๙/๔๙

(1) การประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม โดยประเมินการบรรลุเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฉบับที่ 9 ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย เป้าหมายคุณภาพทางเศรษฐกิจ เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต เป้าหมายการบริหารจัดการที่ดี และเป้าหมายการลดความยากจน

(2) การติดตามผลการดำเนินงานที่ตอบสนองการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 โดยรายงานให้เห็นว่าการบรรลุผลตามเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 ใน 4 ด้านดังกล่าว เกิดจากการดำเนินงานที่สำคัญตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 ทั้ง 7 ยุทธศาสตร์อย่างไร รวมทั้งมีข้อจำกัด ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคอะไรที่ทำให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ไม่บรรลุเป้าหมาย

(3) การประเมินผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนา เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 9 มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจมากน้อยเพียงใด คนไทยมีความอยู่ดีมีสุขหรือไม่เพียงใด และการพัฒนาประเทศเป็นไปในทิศทางที่สมดุลยั่งยืนหรือไม่ โดยใช้ดัชนีชี้วัดผลกระทบ 3 ชุดที่สำนักงานฯ ได้พัฒนาขึ้น คือ ดัชนีชี้วัดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ดัชนีชี้วัดความอยู่ดีมีสุข และดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. ผลการพัฒนาในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9

3.1 ผลการพัฒนาตามเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9

(1) การพัฒนาเศรษฐกิจมหภาคในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 บรรลุเป้าหมายในด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยเศรษฐกิจขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปี แม้จะเผชิญปัญหาราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นและทรงตัวในระดับสูงในช่วงปลายแผนฯ อย่างไรก็ตามอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยยังอยู่ในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี ดุลบัญชีเดินสะพัดเฉลี่ยเกินดุลร้อยละ 3.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศซึ่งสูงกว่าเป้าหมาย ขณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเกินเป้าหมายในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี จากประสิทธิภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้น ความสามารถในการแข่งขันของไทยปรับตัวดีขึ้น แต่การขยายตัวของภาคเกษตรและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติยังต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจากประสบปัญหาภัยแล้งและภัยธรรมชาติ รวมทั้งอุบัติเหตุสึนามิในช่วงปลายปี 2547

(2) คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นจากการขยายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การเพิ่มโอกาสการมีงานทำ และการปราบปรามยาเสพติดที่บรรลุผล ประชาชนร้อยละ 96.3 มีหลักประกันสุขภาพ และโอกาสในการทำงานเพิ่มขึ้น แรงงานในระบบร้อยละ 22.73 ได้รับการคุ้มครอง คนไทยมีการศึกษาเฉลี่ย 8.5 ปี และแรงงานร้อยละ 39.8 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ขณะที่ การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ส่งผลให้ความรุนแรงของปัญหาลดลง อย่างไรก็ตาม ปัญหายาอาชญากรรมที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่บั่นทอนความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

(3) การบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยก้าวหน้าขึ้นโดยเฉพาะการพัฒนาาระบบราชการ การสร้างธรรมาภิบาลภาคเอกชน ขณะที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนามากขึ้น ภาคราชการไทยปรับตัวก้าวสู่ความทันสมัยและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ภาพลักษณ์ความโปร่งใสดีขึ้นแต่ยังต้องให้ความสำคัญในเรื่องการตรวจสอบและป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังต้องเร่งดำเนินการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามเป้าหมาย ในส่วนธรรมาภิบาลของภาคเอกชนไทยดีขึ้นในสายตาต่างประเทศ ขณะที่ภาคประชาชนมีแนวโน้มการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

(4) การแก้ไขปัญหาความยากจนสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย โดยจำนวนคนยากจนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 11.3 ของประชากรทั้งหมด ขณะที่ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างคนจนกับคนรวยมีแนวโน้มดีขึ้น แต่ยังคงกันถึง 12.2 เท่า รวมทั้งคนยากจนสามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสในการเข้าถึงบริการทางสังคมและบริการพื้นฐานทางเศรษฐกิจได้มากขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม คนยากจนยังมีอยู่มากโดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ปัญหาสำคัญที่ยังคงมีอยู่ ได้แก่ ปัญหาหนี้สิน ที่ดินทำกิน และที่อยู่อาศัย

3.2 ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

(1) การเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี การพัฒนาระบบราชการมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการให้มีบทบาทภารกิจและขนาดที่เหมาะสม มีการปรับปรุงรูปแบบองค์กรลักษณะพิเศษที่มีขนาดเล็ก มีอิสระและคล่องตัวหลายแห่ง การจัดโครงสร้างราชการบริหารส่วนภูมิภาค รวมทั้งยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานคุณภาพการให้บริการประชาชนให้อยู่ในระดับสูงเทียบเท่าเกณฑ์สากล ขณะที่ภาคเอกชนได้เร่งรัดดำเนินการตามแนวทางและมาตรการเสริมสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีในหลายรูปแบบ อาทิ การบังคับใช้กฎหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ลงทุน การผลักดันให้ใช้มาตรฐานการบัญชีสากล ในส่วนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการวางแนวทางการเร่งรัดดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการถ่ายโอนภารกิจด้านสาธารณสุข โภค การศึกษาและภารกิจที่เหลือ ตลอดจนการจัดสรรรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

(2) การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทั้งในด้านการปฏิรูประบบสุขภาพ อาทิ การส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง ขยายหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุมเพิ่มขึ้น และการพัฒนาคุณภาพบริการด้านสุขภาพ ในด้านการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษาโดยให้ทุนการศึกษาแก่เด็กยากจนและกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และการยกระดับทักษะฝีมือคนไทยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสำหรับการคุ้มครองทางสังคม ได้ดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพและขยายขอบเขตระบบบริหารจัดการหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงานมากขึ้นทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ การปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการดำเนินโครงการค่ายการคุ้มครองกลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ ขณะที่การเพิ่มศักยภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ส่งผลให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลง นอกจากนี้ ได้มีการส่งเสริมสถาบันครอบครัว และสถาบันทางสังคมต่างๆ ให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมมากขึ้น

(3) การปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาคอนgestionในชนบทและเมือง อาทิ ให้โอกาสคนยากจนสามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้อย่างทั่วถึงทั้งด้านการศึกษา บริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบ โดยดำเนินนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณไปสู่หมู่บ้าน/ชุมชนโดยตรงตามโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) นอกจากนี้ ได้กระจายการจ้างงานสู่ชนบทและลดการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง อาทิ การรวมกลุ่มของวิสาหกิจชุมชนกว่า 26,000 แห่งทั่วประเทศ การพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในด้านการพัฒนาพื้นที่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจ รวมทั้ง ปรับกระบวนการและกลไกการพัฒนาชนบทและเมืองให้เป็นการจัดการเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ โดยพัฒนา กลุ่มจังหวัดและจังหวัดแบบบูรณาการ การเสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชนและกระบวนการประชาคม

(4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่สำคัญ อาทิ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการลุ่มน้ำและการจัดทำแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ มีการดำเนินงานทั้งการฟื้นฟูป่า ป่าปลูก ป่าเสื่อมโทรม อนุรักษ์พื้นที่ป่าชายเลน การแก้ไขปัญหา น้ำขาดแคลน การฟื้นฟูทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง ตลอดจนการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ อาทิ จัดทำทะเบียนชนิดพันธุ์สัตว์มีกระดูกสันหลังที่ถูกคุกคามของประเทศไทยและแผนที่การกระจายทางภูมิศาสตร์ และการพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง สำหรับการแก้ไขปัญหาหมอกพิษ ได้ดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบ จัดทำมาตรฐานและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เช่น กำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม กำหนดมาตรฐานรถจักรยานยนต์ใหม่ พร้อมทั้งดำเนินการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษา สภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(5) การบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม ดำเนินการพัฒนาด้านการเงินเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ อาทิ ดำเนินนโยบายการเงินตามกรอบเป้าหมายเงินเพื่อ รักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนและความมั่นคงของทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ ติดตามและดูแลการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ปรับปรุงการกำกับดูแลสถาบันการเงิน พัฒนาตลาดหลักทรัพย์ให้มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินมากขึ้นและมีมูลค่าตลาดสูงขึ้น ตลอดจนปรับปรุงการดำเนินงานของสถาบันการเงินในกำกับของรัฐให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสนับสนุนการให้สินเชื่อและค้ำประกันสินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งขยายโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการเงินแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย สำหรับการพัฒนาด้านการคลัง ได้ดำเนินการรักษาวินัยการบริหารหนี้สาธารณะ ปฏิรูประบบงบประมาณและการบริหารรายจ่ายโดยปรับเปลี่ยนระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ดำเนินการปรับปรุงมาตรการภาษีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมระบบการออมของประเทศ โดยดำเนินการศึกษาโครงการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบช.) ควบคู่กับการพิจารณาปรับปรุงระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุทุกรูปแบบ รวมทั้งดำเนินการกระจายอำนาจการคลังและถ่ายโอนภารกิจส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

(6) **การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ** ดำเนินการปรับโครงสร้างภาคเกษตรโดยกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร 25 ประเภท ดำเนินมาตรการตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่มีโอกาสใหม่สำหรับการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ได้กำหนดกรอบการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมและจัดทำแผนที่นำทาง (Road Map) เพื่อจัดกลุ่มสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้เป็นประเทศที่มีความเป็นเลิศของสินค้าที่มีโอกาสในการแข่งขันในตลาดโลก และจัดทำแผนแม่บทส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ (พ.ศ.2550-2554) ในด้านการท่องเที่ยวและบริการได้ส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้ง พัฒนา พื้นฟู และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายสำคัญทางการท่องเที่ยวของประเทศ ขณะเดียวกันได้ริเริ่มและผลักดันขบวนการเพื่อสนับสนุนให้เกิดระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ได้เร่งพัฒนาสนามบินสุวรรณภูมิให้แล้วเสร็จและเปิดใช้ได้ทันกำหนดในเดือนกันยายน 2549 และจัดทำแผนดำเนินงานโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐ (Mega Projects) ในช่วงปีงบประมาณ 2548-2552 รวมทั้งสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยให้ความสำคัญกับกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาค ประเทศเพื่อนบ้านและทวีปเอเชีย โดยเฉพาะการเปิดเขตการค้าเสรี (FTA) ควบคู่ไปกับการรักษาพันธกรณี (Commitment) ภายใต้กรอบพหุภาคีอย่างต่อเนื่อง

(7) **การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** ในด้านการประยุกต์ใช้และพัฒนาเทคโนโลยี ได้สนับสนุนการดัดแปลง ปรับปรุง และพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสาขาการผลิตที่สำคัญ การปรับกระบวนการรณรงค์การวิจัยและพัฒนา ทั้งการพัฒนานโยบายด้านการวิจัย การปรับระบบงบประมาณในเชิงบูรณาการ ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและกลไกการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา ในด้านการส่งเสริมและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ การกระจายแหล่งเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปสู่ภูมิภาคอย่างเสมอภาคและทั่วถึง ด้วยบริการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (SchoolNet) การพัฒนาครู/อาจารย์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง อาทิ การจัดทำเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (GINet) ครอบคลุมพื้นที่ 76 จังหวัด จัดโครงการทางด่วนสารสนเทศความเร็วสูง (THAISARN-3) พร้อมทั้งปรับปรุงการบริหารการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยให้องค์กรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของรัฐสร้างเครือข่ายในทุกภาค จัดให้มีกลไก/มาตรการป้องกันมิให้ไทยถูกเอาเปรียบทางเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เช่น การพัฒนาปรับปรุงกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งดำเนินการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของไทย

3.3 ผลกระทบการพัฒนา

(1) **ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทยซึ่งอยู่ในระดับดีอย่างต่อเนื่อง** ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 ได้ลดลงในปี 2548 และระดับความเข้มแข็งได้ลดลงต่ำกว่าปีสุดท้ายของแผนพัฒนา ฉบับที่ 8 ทั้งนี้ เป็นผลจากความสามารถในการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ในปี 2547 ปัจจัยสำคัญคือ การพึ่งพาการนำเข้าสินค้าทุน วัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบ พลังงาน เทคโนโลยี รวมทั้งการพึ่งตลาดต่างประเทศในสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก ในขณะเดียวกัน ภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจได้ลดลงจากระดับการเปิดประเทศที่เพิ่มขึ้น และการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพกำลังเผชิญกับปัญหาเงินเฟ้อและการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดจากราคาพลังงานนำเข้า

(2) **ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย อยู่ในระดับดีตลอดช่วง 4 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9** ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทยที่เพิ่มขึ้นในปี 2545-2546 ได้มีส่วนผลักดันให้ภาวะความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แม้ว่าความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทยได้ลดลงในปี 2547 และ 2548 แต่ยังมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จึงยังไม่ส่งผลกระทบต่อภาวะความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ประกอบกับรัฐบาลได้ดำเนินการพัฒนาด้านสังคมและดำเนินนโยบายเศรษฐกิจจากหญ้าที่มุ่งสร้างงาน เพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของประชาชนอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้ดัชนีความอยู่ดีมีสุขยังคงเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา 4 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 คือจากร้อยละ 71.2 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 76.4 ในปี 2548 อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ยังคงมีผลกระทบต่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย คือความสามารถในการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน และการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐในด้านความโปร่งใส

(3) **การพัฒนาที่ยั่งยืนยังคงอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงโดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพคนและสิ่งแวดล้อม** การพัฒนาที่ยั่งยืนมีแนวโน้มดีขึ้นโดยค่าดัชนีเพิ่มจากร้อยละ 62.8 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 66.6 ในปี 2548 แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ซึ่งให้เห็นว่าประเทศไทยมีปัญหาความไม่สมดุลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ มิติด้านเศรษฐกิจยังเป็นการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและมีเสถียรภาพ แต่ในมิติทางสังคมนั้น ปรากฏว่า การพัฒนาศักยภาพของคนไทยยังต้องให้ความสำคัญในด้านคุณภาพทางการศึกษา รวมทั้ง ภาพลักษณ์ด้านความโปร่งใส ที่ต้องปรับปรุงต่อเนื่องมาตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ส่วนมิติสิ่งแวดล้อมแม้จะมีการสงวนรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรได้ดีขึ้น แต่คุณภาพแหล่งน้ำ คุณภาพอากาศในเมืองหลักที่เกินมาตรฐาน และปริมาณการใช้สารเคมีทางการเกษตรยังเป็นปัญหาสำคัญของการมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

3.4 แนวทางการพัฒนาที่ควรให้ความสำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

(1) **ปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศให้มีความสมดุล และมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้น** ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตรวมในทุกภาคการผลิต การพัฒนาองค์ความรู้และบริหารองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ การปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ภาคบริการที่สร้างมูลค่าเศรษฐกิจสูงโดยไม่ทำลายทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ใช้จ่ายแข็งหรือเอกลักษณ์ความเป็นไทยช่วยสร้างสรรค์คุณค่า ตลอดจนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐานด้วยกระบวนการผลิตที่ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(2) **พัฒนาและส่งเสริมการประหยัดพลังงานเพื่อทดแทนการนำเข้า** โดยส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการประหยัดการใช้พลังงาน และหันมาใช้พลังงานทดแทนหรือพัฒนาพลังงานทางเลือกเพื่อลดภาระการนำเข้า สนับสนุนให้ภาคการผลิตเปลี่ยนไปใช้เทคโนโลยีสะอาด สนับสนุนการวิจัยพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ตลอดจนปรับปรุงรูปแบบการลงทุนด้านการขนส่งผู้โดยสารและขนถ่ายสินค้ามาสู่ระบบขนส่งมวลชนและระบบราง

(3) **พัฒนาสังคมให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน** โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพคนทั้งกาย จิตใจและสติปัญญา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่ดีงาม ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของสถาบันหลักทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันยุติธรรมและสถาบันการเมืองการปกครองให้เป็นที่พักของสังคมทำให้สังคมไทยสงบสุขและสมานฉันท์

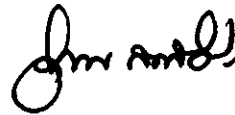
(4) เสริมสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตครอบครัว ส่งเสริมการสร้างสัมพันธภาพที่อบอุ่นในครอบครัวและความสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ วรรณะแก้ไข ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ส่งเสริมให้ครอบครัวเห็นความสำคัญและเอาใจใส่ดูแลผู้สูงอายุ รวมทั้ง ส่งเสริมการออมควบคู่กับการสร้างวินัยในการใช้จ่าย เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว เสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชนในการลดพฤติกรรมและค่านิยมที่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย

(5) ฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความ สมบูรณ์ เพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ และเพื่อการดำรงชีวิตของคนไทยอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่คำนึงถึงข้อจำกัดและขีดความสามารถใน การรองรับของระบบนิเวศ ให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของความหลากหลายทาง ชีวภาพ และนำมาใช้เพื่อเป็นทุนในการพัฒนาประเทศ

(6) พัฒนากลไกตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของ หน่วยงานภาครัฐ เร่งรัดพัฒนากลไกตรวจสอบถ่วงดุลที่เป็นกลไกอิสระและกลไกสาธารณะ ให้มี บทบาทในการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระ และหน่วยงานภาครัฐได้อย่างเที่ยงธรรม มี ประสิทธิภาพ มีระบบการทำงานที่โปร่งใสและเปิดเผย ลดโอกาสการใช้อำนาจหน้าที่ที่มีในการแสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตัวและกลุ่มบุคคล

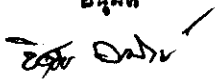
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะแผนพัฒนา ๑๐ ปี และแนวทางการพัฒนาที่ควรให้ความสำคัญในระยะแผนพัฒนา ๑๐ ปี ดังรายละเอียด ตามเอกสารแนบ ทั้งนี้ หากเห็นชอบขอได้โปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไปด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

พ.ร.บ./๔
ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี (ก.ม.)
เมื่อวันที่ 12 ก.ย. 2549 ลงมติว่า
รับทราบ



(นายอำพน กิตติอำพน)

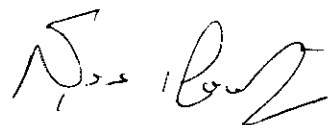
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อนุมัติ

พล.ต.อ.
(ชิตชัย วรรณสถิตย์)
รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน
นายกรัฐมนตรี
12 ก.ย. 2549

๕) 15 ก.ย. ๒๕๔๙ ร.ม.ต.

๑๖/๑๐๒๕๔๙ ก. ๑๕๔๐

๑๖ ก.ย. ๒๕๔๙

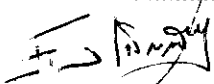


(นายสุรนนท์ เวชชชวาทะ)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

11 ก.ย. 49

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี ผ่าน รอง นรม.
เห็นควรเสนอ ครม. เป็นวาระทราบจร
ในวันที่ 12 ก.ย. ๒๕๔๙


(นายรองพล เจริญพันธุ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๖/๑๐๒๕๔๙

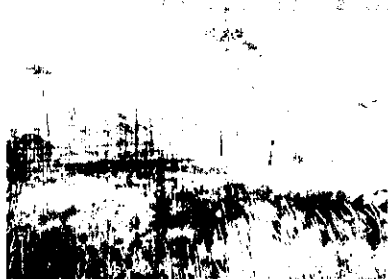
(นายสมศักดิ์ จาตุศรีพิทักษ์)

รองนายกรัฐมนตรี
12 ก.ย. ๒๕๔๙

1 เล่ม



รายงานการศึกษากาาาาาาาาาาา
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ
ประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9
(พ.ศ. 2545-2549)



สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรกฎาคม 2549